

Bilag 2

**Udvalgets spørgsmål nr. 102 og 106 til ministeren for skatter og afgifter
og dennes besvarelse heraf***Spørgsmål 102:*

Kan ministeren bekræfte, at bistanndsmodtagere med renteudgifter på forbrugslån skal betale renteafgift på trods af, at de ikke kan »bruge« rentefradraget, da bistanndsydelsen er skattefri?

Svar:

Hvis en bistanndsmodtager har renteudgifter på et forbrugslån, vil renter heraf, som skal fradrages ved indkomstopgørelsen, tillige være omfattet af reglerne om afgift af renter af forbrugslån. Afgiften adskiller sig for så vidt ikke fra andre afgifter, f.eks. moms, der også skal betales af bistanndsmodtagere.

Der kan imidlertid være grund til at nævne, at renteudgifterne først vil være fradragsberettigede og dermed afgiftspligtige i det indkomstår, hvori betaling sker, hvis renteudgifter m.v. for tidligere indkomstår i samme gældsforhold ikke er betalt inden udgangen af indkomståret, jf. ligningslovens § 5, stk. 7.

Bortset fra det første år, hvori der ikke bliver betalt renter, vil bistanndsmodtagere således ikke have fradragsret for renteudgifterne, før der er betalingsevne. I den periode, hvor der ikke er fradragsret for renteudgifterne, vil der heller ikke være pligt til at betale afgift af disse renteudgifter.

Spørgsmål 106:

Har en skatteyder ret til at undlade at opføre et rentefradrag på selvangivelsen eller at kræve, at skattemyndighederne ser bort fra et indberettet rentefradrag?

Svar:

Efter skattelovgivningens almindelige regler skal der ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst tages hensyn til fradragsberettigede renteudgifter.

En skattepligtig kan således ikke kræve, at der ses bort fra indberettede renteudgifter.